

EXCLUSIVE

BOHÉM

SINCE: 2011

JAZZ

MAGAZIN

AZ EGYETLEN MAGYAR KLASSZIKUS JAZZ SZAKLAP

II. ÉVF. 2. SZÁM – 2012. JÚN.

Mozgalmas Bohém-nyár előtt

 Régen nyáron szünet volt mindenkinek, még a zenészeknek is. Persze lehet, hogy a jazz-zenészek sosem szüneteltek, nem tudom. Mindenesetre ilyenkor, amikor vége az iskolának, meleg van, mindenki (főleg, aki foci EB-t, vagy olimpiát akar nézni egész álló nap) azon gondolkodik, hogy mikor vegye ki a szabadságát. A jazz-zenész ilyenmin nem gondolkodhat, illetve többnyire csak a gondolkodásig jut. Merthogy örül, ha munkája van, nyáron pedig általában többet lehet szerepeltetni, mint az év egyéb hónapjaiban. Ez viszonylag sok munkát, és meglehetősen sok utazást jelent. Jelent viszont világlátást, új ismeretéseket, örömezteléseket, váratlan élményeket is. Várakozva, de az autóban és kisbuszban hamarosan rücskösre ülő fenekünket előre sajnálva, az egész éjszakás vezetések pedig a pokolba kívánva tekintünk a nyárra. Gyorsan számba is veszem, hová megyünk Bohémilag.

Joe Murányi „hazájában”, Mezőkövesden zárjuk a városi fesztivál jazznapját június 22-én. Aki nincs akkor Matyóföldön, menjen Bánkra, ahol a Louis Armstrong Jazz-fesztivál kilencedik alkalommal várja a jazzrajongókat. (Szervezőként nekem is ott van jelenésem, bár az első napon a megnyitó és az éjszakai jam session között a Bohém-koncert miatt át kell szaladnom Kövesdre.) A bánki fesztivál programja az utolsó oldalon megtalálható, ezért itt külön nem részletezem, de a szereposztás idén is fantasztikus lesz, nem bánja meg, aki ott indítja az idei

jazznyarat. Aki pedig utánunk akar jönni még júniusban, annak 30-án Tamásig kell majd utaznia.

A július egybefolyik az előző hónappal, mert egy éjszakai autótút után már Csíkszeredán, a 4. Mini Jazzfesztiválon lépünk fel, majd hazajövünk, hogy pont egy héttel később ismét a Székelyföldön játszassunk, ezúttal Gyergyóremetén. Az ezt követő hétvégén itthon lehet minket kétszer is hallani: július 13-án három év kihagyás után ismét felépünk a síófoki New Orleans Jazz Fesztiválon (az utóbbi években a svájci Davosban voltunk ebben az időben), másnap pedig a kecskeméti főtéren, az Európa Jövője Gyermektalálkozó esti gála programjaként lépünk színpadra több ezer ember előtt.

Egy kis szünet következik ezután, de csak azért, hogy július 27. és augusztus 5. között egy szünnap folyamatosan koncertezzünk: két németországi fellépést követ két holland, majd Angliába megyünk, ahol öt koncertet adunk. Az út második felétől egy kicsit félek, megvallom őszintén, mert London belvárosában is játszottunk majd egy jazzklubban, s bár biztosan sokan irigyelnek minket, hogy az olimpia alatt ott lehetünk, de ez számunkra leginkább a lehetetlen közlekedést, a hajnali kelést és a lehetetlen parkolási lehetőségek felkutatását (és remélhetőleg megtalálását) fogja elsősorban jelenteni.

Angliába egyébként a Louis Armstrong születésnapja kapcsán elindított Oh Yeah Day visz minket, ez adta az apropót a meghívásunkhoz. A második Oh Yeah Day egyéb programjai még formálódnak, az biztos, hogy Texasban már Oh Yeah Day Fesztivált rendeznek, itthon pedig Szalóky

Béla vállalta, hogy a Hajdúszoboszlói Dixieland Napok augusztus 4-i programjának az elejére összehoz a fellépőkből néhány szám erejéig egy Oh Yeah Day Jazz Bandet. A teljes programról és a tíznapos nyugat-európai turnéről majd utólag, a Bohém Jazz-Magazin augusztusi számában is beszámolunk.

Nyáron a jelenlegi állás szerint még egy fesztiválfellépésünk lesz, mégpedig szép környezetben: a szerencsi vár udvarán játszunk majd augusztus 12-én a Zempléni Fesztivál keretében. Utána pedig talán marad még egy kis idő nyaralásra is, aztán itt van az ősz, itt van újra, s jöhetnek a Bohém-klubok.

Talán nyárra is jó olvasmányt kínál ez a lapszám, főleg, ha van valakinek ideje arra is, hogy pl. Korb Attila és Kovács Tamás cikkét úgy olvassa, hogy közben a Bohém Portál VIP-oldalán hallgatja-nézi az írásokhoz tartozó audió- és videóanyagokat. Jó nyaralást, olvasást és nyári jazzfesztivál- és jazzkoncert-látogatást kívánok az elkövetkezendő két és fél hónapra minden szerzőtársam nevében is.

Ittész Tamás

IMPRESSZUM:
Bohém JazzMagazin
csak Bohém VIP-tagok részére
*a Kecskeméti Jazz Alapítvány
elektronikus tagi kiadványa*

*Felölős szerkesztő: Dr. Ittész Tamás
Cím: 6001 Kecskemét, Pf. 652.
Telefon: 0620/336-4620
E-mail: help@bohémragtime.com*

NEM CSAK ZENE, TÁNC IS! – a cake walktól a swingig • Vajda Gyöngyvér, Janicsek Gábor

Gyöngyvér és Gábor együtt nyertek párban swingtánc-világbajnoki címet. A 25 éves Bohém-gálán is színpadon voltak. Mindketten foglalkoznak tánc történettel is, tanítanak a Táncművészeti Főiskolán.

Táncos helyszínek a '20-as, '30-as években

A korszak táncstílusainak bemutatásához elengedhetetlen, hogy megismerjük milyen helyszíneken, körülmények között és hatásokra alakultak és fejlődtek ki az ezt követő részekben bemutatásra kerülő táncok.

[...]

Táncsapatok alakultak és léptek fel számos színházban és klubban a pénz és a győzelem reményében. A győztesről a közönség tapsvihara határozott. A jitterbug-versenyek fő attrakciójává váltak a harlemi Apollo Színházban, ahol minden szerdán bemutathatták tehetségüket a fiatalok. (1934-ben a harlemi operaházban tizenhat éves korában *Ella Fitzgerald* is egy ilyen tehetségkutató versenyen vált ismertté. Életrajzában is olvashatjuk, hogy eredetileg egy táncos produkcióval készült, de a sors iróniája úgy hozta, hogy az utolsó pillanatban a műsorvezetővel a színpadon egyeztetett és ezek után már mint énekest konferálták fel.

[...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#) évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

MINDENKI MÁSKÉPP CSINÁLJA – a klasszikus jazz stílusjegyei • Korb Attila

Attila, a Bohémekhez egykor 13 évesen kerülő harsonás, kornettes, zongorista, énekes a magyar jazzpaletta egyik legtehetségesebb figurája. Segítségével érthetőbbé válik a klasszikus jazz és más füllel hallgat majd zenét az olvasó.

Louis Armstrong 3. (befejező) rész: The All Stars

„the show must go on”. Ezt persze nem minden „all star” tudta feldolgozni, Barney Bigard pl. nem sokkal később ezért hagyta ott a zenekart. Volt olyan, hogy 41 este játszottak folyamatosan, szabadnap nélkül. De Louis ennél sokkal elfoglaltabb volt, hiszen Glaser nem csak az all stars dolgait szervezte, hanem az ő személyes menedzsere is volt. Voltak olyan évek, amikor több mint 300 napot dolgozott – de Louis szerette ezt az életet. Véget nem érő teltház-as világturnék, rádiós, TV-s fellépések, lemezprojektek, filmszerepek sora következett.

[...]

 1947-től Louis Armstrong állandó és meghatározó formációja a **Louis Armstrong and His All Stars** volt. Bár a zenekar összetétele többször változott, Louist mindig jó zenészek vették körül; erre utal az „all stars” elnevezés is (mindenki sztár volt ☺). Ezzel együtt **Joe Glaser** személyében adott volt egy keménykezű menedzser is, aki, ha kellett, hajcsárként terelte a zenekar szekerét az üzleti szempontból megfelelő irányba. Például amikor 1960-ban Afrikában turnézott az All Stars, Velma Middleton (a csapat énekesnője) agyvérzést kapott és rövid kórházi kezelés után meg is halt; Glaser utasítására a holttestet Afrikában hagyták és folytatták a koncertezést. Ugye, ahogy a mondás is szól:

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találna meg egyes cikkeket,

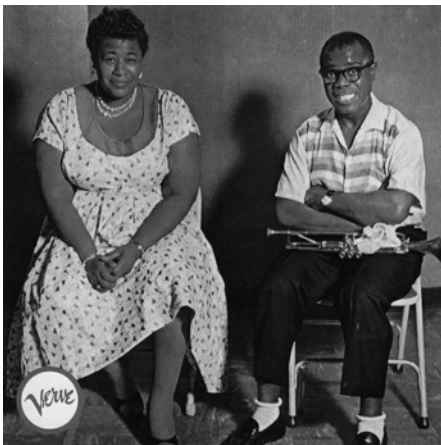
[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

[...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben [letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!
Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket, [töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#) teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#) évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

[...]

	trombone	clarinet	piano	bass	drums	vocals
1947	Jack Teagarden Aug. 13, 1947	Barney Bigard Aug. 13, 1947	Dick Cary Aug. 13, 1947	Arvell Shaw Sept. 1947	Sid Catlett Aug. 13, 1947	Velma Middleton Aug. 13, 1947
1948			Earl Hines Feb. 1948			
1949				Morty Corb Aug. 13, 1947	Cozy Cole May 1948	
1950						
1951	Russ Phillips Aug. 1951		Joe Sullivan Dec. 1951			
1952	Trummy Young Sept. 1952	Bob McCracken Sept. 1952	Marty Napoleon Feb. 1952	Dale Jones July 1951		
1953		Barney Bigard Jan. 1953	Billy Kyle Dec. 1952	Arvell Shaw Sept. 1952		
1954					Kenny John Oct. 1953	Barrett Deems May 1954
1955			Jack Lesberg Mar. 1956			
1956		Edmund Hall Sept. 1955	Arvell Shaw Jan. 1956			
1957			Dale Jones July 1956	Squire Gersh Nov. 1956		
1958			Arvell Shaw Dec. 1957	Mort Herbert Jan. 1958	Danny Barcelona Feb. 1958	
1959		Peanuts Hucko May 1958				
1960		Barney Bigard June 1960				
1961				Irving Manning Jan. 1961		Jewell Brown June 1961
1962		Joe Darensbourg June 1961		Billy Cronk Jan. 1962		
1963				Arvell Shaw Apr. 1963		
1964	Big Chief Moore Jan. 1964					
1965	Tyree Glenn Feb. 1965	Eddie Shu Sept. 1964				
1966		Buster Bailey July 1965		Buddy Catlett May 1965		
1967			Marty Napoleon Mar. 1966			
1968		Joe Muranyi May 1967				

A **What a Wonderful Word** első ízben Tony Bennettnek lett „felajánlva”, de ő visszautasította a dal első felvételének elkészítését. Ezután keresték meg Louis Armstrongot, akit Joe Glasernek csak hosszas biztatás után sikerült meggyőzni a dal előadásáról (1967). Joe bácsi sztorija szerint, miután Lajos először átfutotta a Wonderful World kottáját, nemes egyszerűséggel csak ennyit szólt: „Mi ez a sz...r?”. Louis (ahogy a kommentjéből kendőzetlenül ki is derül) nyilván nem gondolta, hogy személyét évtizedekkel halála után ezzel a számmal fogja azonosítani az nagyvilág... no de hát ez a „sóbiznisz”.

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthető a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

ELFELEDETT NAGYSÁGOK • Joe Fritz

A mindig kifogástalan eleganciájú Fritz Józsi 1997-ben Bohém-tag is volt. Rendkívül népszerű, minden szempontból egyéni stílusú klarinétos, jelenleg saját zenekarával (Joe Fritz Band) és különböző formációkkal hallható, főként Budapesten. Rengeteget tud a jazzről zenész és történész szemmel egyaránt, rovatában egy-egy kevésbé ismert kiváló zenésszel foglalkozik.

Artie Shaw a Swingkirály melletti hadvezér

 Sokak kedvenc jazzkorszaka a swing, ezért van, hogy a műfajon belüli stílusok képviselői közül még mindig a swingkorszak királyaira emlékeznek a legtöbben. Aranykor volt, ahogy mondani szokták. Képviselői azért kiemelkedőek, mert a mai napig táplálják a követőket, kezdő jazzhallgatókat és -zenészeket ihletnek meg azzal az érzettel, amit swingnek nevezünk. De közülük is volt egy kiemelkedően fontos és talán a legérdekesebb életpályát bejáró ember: Artie Shaw.

[...]

Artie Shaw ezek után örökre letette a hangszeret. Ez a döntése sokkolta a zenészvilágot, mivel játéka és ötletei sokkal inkább mutattak a modern és fejlődő zene irányába, mint Goodmané, de Shaw besokallt, és másfelé fordult. Abbahagyván a muzsikálást, írással foglalkozott. Önéletrajzi könyve, a *The Trouble with Cinderella* a humor és a cinizmus magasiskolája. Volt miről írnia, hiszen élete csupa kaland volt: igazi playboy lévén nyolcszor nősült, és feleségei között olyan hírességek is voltak, mint a színésznő Ava Gardner és Lana Turner vagy a híres dalszerző Jerome Kern lánya, Betty Kern.

[...]

Szerkesztői utóirat: Most bukkantam rá egy jellemző Artie Shaw-idézetre, mely talán visszavonulására is ad némi magyarázatot: „No matter how carefully and assiduously and how deeply you bury shit, the American public will find it and buy it in large quantity. It's true, absolutely true.” Vagyis: „Mindegy, milyen körülmények között és milyen mélyre temeted el a sz..rt, az amerikai közönség meg fogja találni és nagy mennyiségben meg is vásárolja majd. És ez igaz, abszolút igaz.”

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthető a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

SZUBJEKTÍV JAZZSAROK • Kovács Tamás

Kovács kecskeméti és jazzharsónássá válásában fontos szerepe volt a Bohém Fesztiváloknak. A jazzfőiskolás évek után a Jazz Steps harsónása lett, de több zenekarban is szívesen látják mint „állandó kíséret” (így természetesen többször volt a Bohémekkel is koncerten és turnén). Megrögzötten hisz a klasszikus jazz nagyszerűségében, egyéni hangú írásaiban elsősorban stílári és minőségi kérdéseket boncolgat – rendkívül szórakoztatóan.

A jó dixieland zenekar: Dick Robertson and his Orchestra

 Ebben a cikkben a rovat előző írásaitól eltérően egy lemezt szeretnék megismertetni a kedves olvasóval. Az ötletet egy, a BBC Music Magazine 1997 augusztusi számában található cikk adta, melynek címe „Music that changed me” (Zene, amely megváltoztatott).

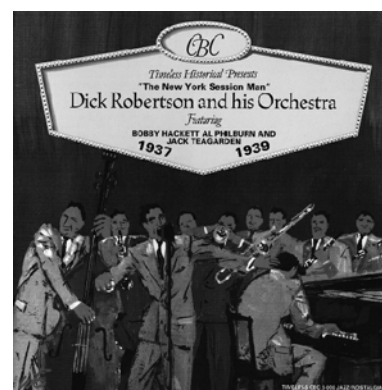
[...]

Kezdjük először pont azzal, ami a legkevésbé dixielandes, Dick Robertson éneklésével. Nos, semmi különös, csak jó. A korra jellemző (ne felejtjük el, a swingkorszakban vagyunk) „bájjúnár” stílusban énekel tenor színezetű magas baritonján. Folyamatos, kis amplitúdójú, relatíve magas frekvenciájú, ízléses vibrátót használ, ami csak néhol fajul modorossá, például a *My Gal Sal* c. számban.

[...]

Érdekes, hogy a válogatáslemezen lévő 24 számból tizenben a zongorista hangról hangra ugyanazt a vampet (bevezetőt) játsza, csak más tempóban és más hangnemben. Vicces ember lehetett ez a **Frank Signorelli**.

[...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthető a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

HÁZIMUZSIKA MINDENKINEK • Fodor László

Laci a Hot Jazz Band klarinétosa, a Bohémekkel 1990 és 2000 között 10 évig muzsikált, Gödöllőn fiatalokból álló dixieland-csapata is van. Az utóbbi adta az ötletet, hogy amatőr zenekaroknak is használható kottamellékletet (három fúvós, basszus akkordokkal) produkáljon minden számba – ha a VIP-tag nem zenél, a rokonok, ismerősök között biztos akad egy-két hangszeres.

JaDa

 Sok szeretettel köszöntelek kedves dixie-t muzsikáló olvasó. Egy dixieland zenekarok által közkedvelt nótá első periódusát láthatod a szöveg után, melynek címe: JaDa. Írtam ugyan a kotta elejére tempójelzést, azonban hallottam már ezt a nótát sokkal lassabban, illetve sokkal gyorsabban is. A hangszerelésből adódóan

a gyorsabb előadásmódot nem javaslom, mert a három fúvósszólam akkor gyakorlatilag játszhatatlan lesz. Egyébként nyugodtan lehet egy-egy hangot kihagyni a nótából, hiszen improvizatív műfajról van szó (mint azt jól tudjátok), és ez csupán egy verzió, változat a több ezer lehetséges megoldásból. Itt már jól megfigyelhető, hogy a három fúvós milyen módon egészíti ki egymást, szinte úgy, mint a klasszikus értelemben vett kamarazenélésben. Nem győzöm hangsúlyozni a frazirok (kötőívek) pontos betartá-

sát, valamint az alap (ritmusszekció) ritmikus játékát. Jó muzsikálást és kísérletezést!

Figyelem!

A zongorával és dobbal kiegészített kotta letölthető a Bohém Webáruházból, és ugyanitt elérhető a teljes szám is, előre meghangszerelt szólókkal, befejezéssel, komplett hangszereléssel, koncertkész állapotban:

<http://webshop.bohemragtime.com>

JaDa

Not to Fast (M.M. ♩ = c. 120)

arr.: Lafo

Vamp Theme

Cl. in Bb

Tp. in Bb

Tb.

Tuba

Cl.

Tp.

Tb.

Tu.

F 6 E 7 E♭7 D 7 G 7 C 7 F 6 F 6 E 7 E♭7

D 7 G 7 C 7 F 6 C 7 F 6 E 7 E♭7 D 7

Glissando

3

3

6

2

JaDa

11

Cl.

Tp.

Tb.

Tu.

G7 C7 F6 A^b Gm7 C7 F6 A^b

16

Cl.

Tp.

Tb.

Tu.

Gm7 C7 F6 E7 E^b7 D7 G7 C7

20

Cl.

Tp.

Tb.

Tu.

F6 E^b7 D7 G7 C7 F6 C7

Trumpetsolo

PANNON JAZZVILÁG • Simon Géza Gábor

SGG elsősorban diszkográfus, 1964 óta kutatja a magyar jazz történetét, a Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaság alapító tagja, a www.jazzkutatás.eu című lap főszerkesztője, jónéhány Bohém-album kiadója. Legkedvesebb témájából, a magyar klasszikus jazz (nagyközönség számára szinte teljesen ismeretlen) történetéből szemezget cikkeiben, a magyar ragtime-től a magyar swingig. Csemege!

Magyar lemezkidványok külföldön a rendszerelváltás előtt visszaemlékezés

A MTA Zenetudományi Intézete, ezen belül Szabolcsi Bence és Maróthy János támogatásával 1970-ben megalakult a magyar jazztörténeti kutatócsoport (Csányi Attila, Pál Sándor, Simon Géza Gábor), amely a kezdettől fogva európai összehasonlító jazztörténeti kutatásokat is végzett, közvetlen kapcsolatban állt a kutatások egyik ernyőszervezete, a grazi Institut für Jazzforschung szakembereivel.

[...]

1971-ben a Hungaroton Magyar Hanglemezgyártó Vállalat igen komoly hibát vétett, amikor a Csányi Attila és Pál Sándor által összeállított, a kiskereskedelmi katalógusba már beállított, két LP-ből álló *A magyar jazz története* (MHV/LPX 17430-31) című lemezantológiát nem adta ki. A kiadvány a lehető legjobb időben jelent volna meg, hiszen a magyar jazz múltjának bemutatásával ugyanúgy bizonyíthatta volna a folytonosságot a huszadik század elejétől mint más európai államokban tették ezt, ám ez a budapesti jazztanszakon rendkívül egysíkúan tanítottakkal homlokegyenest szembe ment volna és nyilván ezért sem lehetett a kiadványt forgalomba hozni, sőt: a mellékletnek szánt, magántulajdont képező, különleges bizonyító erejű fényképanyagot is rejtélyes módon eltüntették.

[...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

Mi lett velük?

avagy

Bohém Fesztiválok igazolva...

Egy jazzfesztivál szakmai rangját részben az bizonyítja, hogy a meghívott zenészek egyébként milyen koncerthelyszíneken és/vagy milyen sztárok társágában lépnek fel, milyen díjakat kaptak, illetve hogy az adott fesztiválon készült produkciók, felvételek mennyire maradandók, mennyire tartanak számot érdeklődésre később, másutt is. Mondhatni, ezek igazolják a fesztivál létjogosultságát. S noha jelen írás címe elsősre egy kicsit talán félreérthető, az alábbiakban azt kísérlem meg körbejárni, hogy az eddigi Bohém Fesztiválok ilyen szempontból mennyire állják ki az összehasonlítás próbáját.

Talán a legnagyobb dicséret, ha egy hozzánk meghívott előadó karrierje itteni fellépését követően, netán részben a kecskeméti meghívásnak köszönhetően kezd igazán felfelé ívelni, mert ez azt jelenti, hogy – kis túlzással – mi fedeztük fel az illetőt. Ilyen volt a tinédzser amerikai jazzhegedűs, **Jonathan Russell**, aki hazatérte után egy éven belül már Wynton Marsalis zenekarának vendégeként szerepelt két koncerten a New York-i Lincoln Centerben. Kecskeméten pedig (még 2008-ban) átvehette az Amerikai Nagykövetség kitüntetését, amit a „jazz nagyköveteinek” adományoznak, s ugyan csak megválogatják, ki kaphatja meg.

Ugyanezt a követségi elismerést kapta **Adam Swanson** is, aki túl azon, hogy első (2007) és második (2011) kecskeméti fellépése között háromszor nyerte meg a nagystílusú csak World Championship Old-Time Piano Playing Contest névre keresztelt, egyébként tényleg fontos amerikai verseny felnőtt kategóriáját (előtte az ifjúsági kategóriában is diadalmaskodott néhány-szor), idén februárban már a Carnegie Hallban léphetett fel Michael Feinstein gálaestjén.

Különleges díjat, elismerést hárman kaptak még: az 1992-es legelső fesztivál után 1996-ban is vendégünk volt **Antoine Trommelen**, akit a holland királynő idén ütött lovaggá a jazz terjesztésében tanúsított hazai és külföldi tevékenységéért. A 2011-es fesztiválon a francia The Night Owls dobosaként fellépő **Guillaume Nouaux** (akit én

klasszikus jazzben, nem tagadom, a legjobb európai dobosnak tartok) az idén év elején *Drumset in the Sunset* című CD-jével 2011 legjobb francia jazzlemezéért elnyerte a Francia Jazz Akadémia nagydíját. A legkülönlegesebb elismerés kétségtelenül a kiváló balkezes bőgős, **Jennifer Leitham** nevéhez fűződik, aki 2010-ben lépett fel Kecskeméten az általam arra az alkalomra összeállított Best of Swing Quartet tagjaként. Mi ugyan nem vertük itt nagydobra, de Jennifer sosem titkolta, hogy ő bizony John Leithamként kezdte meg bőgős pályafutását, s mivel világlejében rosszul érezte magát a bőrében, 42 éves korában egy minden részletre kiterjedő operációt követően vált nővé. A megváltozott nemiséggel járó nehézségeket nyíltan vállalja, mindenféle konferenciákra jár, segíti a hasonló identitásproblémákkal küzdőket. A kálváriájáról és sikereiről szóló *I Stand Corrected (Itt állok kijávitva)* című film két hónapja az Amerikai Dokumentumfilmek Versenyében első helyezést ért el.

Azt hiszem, zenei produkciók esetében is nagyon fontos a dokumentáció, s ezen a téren is van néhány olyan felvétel, amire büszke vagyok. Az, hogy az 1993-98 közötti időszakban eleinte kazettán, majd CD-n megjelent egy válogatás a fesztivál felvételeiből, még nem is tartozik ezek közé. Az már inkább, hogy néhány felvétel külföldön is kiadásra került. A már említett Antoine Trommelen a második fellépése alkalmával 1996-ban készített Kecskeméten CD-t a fesztivál spontán utözöngéjeként **Andy Fielding**gel. Mivel mi biztosítottunk mindent (technikát, zongorát, közönséget, hangmérnököt), így a Hollandiában megjelent lemeznek tulajdonképpen én lettem a producere – a teljesen élőben, vágatlanul felvett album (Duo Special) azóta is egyik legkedvesebb CD-m, külföldön is nagy sikere volt, sőt, a lemeznek köszönhetően a két zenész Hollandiában és Japánban is többször lépett fel együtt. A holland **Never Mind Jazz Band** jubileumi CD-jére is felkerült néhány szám az 1997-es kecskeméti fellépésükről. A 2010-es fesztiválon szereplő, fentebb már említett **Best of Swing Quartet** teljes kecskeméti koncertanyagát CD-n és DVD-n egyaránt kiadta Kaliforniában az együttes dobosa, Vince Bartels.

Mi hoztunk először (és eddig utoljára) Magyarországra néhány olyan kiváló zenészt, akiknek a Bohém Fesztiválon nyújtott játékát a Kecskeméti Jazz Alapítvány által kiadott CD-k, DVD-k őrzik: Az ausztrál trombitás **Bob Barnard** 2005-ös, valamint a német klarinétos **Matthias Seuffert** és trombitás **Herbert Christ** 2006-os Bohémokkal közösen nyújtott produkciójából készült CD *Sound of New Orleans* címmel. Az első számú ragtime-zongorista, a kanadai **John Arpin** első kecskeméti fellépését

1995-ben teljes egészében kiadtuk kazettán (hihetetlen erejű és zeneiségű, technikailag ráadásul makulátlan produkció az első hangtól az utolsóig). Arpin második magyarországi fellépésére halála évében, súlyos betegen került sor. Ezt a koncertet is teljes egészében kiadtuk, majd a felvételt Arpin özvegyének rendelkezésére bocsátottuk, mivel – mint kiderült –, annak ellenére, hogy közel 100 albumot készített, ez Arpin egyetlen koncertvideó-felvétele, vagyis zongorázása mozgóképen, profi felvételen másutt nem látható! (Nem tagadom, büszke vagyok arra a YouTube-on, illetve a honlapomon is megtalálható – és egyébként Adam Swanson által készített – amatőr felvételre is, amin Arpin kíséretével hegedűlőm Gershwin *Ain't Necessarily So* című dalának Heifetz-átíratát a sacramentói West Coast Ragtime Festivalon.)

Arpinon kívül is hatyúdala volt néhány zenésznek a kecskeméti fellépés: a fekete tenorsaxofonos **George Kelly** 1997-es, a fekete basszista **Orlandus Wilson** (a Golden Gate Quartet alapító tagja) 1998-as fellépését követően halt meg egy éven belül.

Jónéhány alkalommal a zenészek számára a Bohém Fesztiválon történt magyarországi bemutatkozásuk eredményezett egyéb hazai meghívásokat: a már többször említett Antoine Trommelen és az 1997-ben nálunk járt katalán **LaVella Dixieland** a bányai jazzfesztiválon is fellépett. Utóbbi Salgótarjánban is, mint ahogy a **Paris Washboard** és a **Golden Gate Quartet** is szerepelt még egyszer ott (már természetesen Orlandus Wilson nélkül). Bánkra **Bria Skonberg**, **Herbert Christ**, a **Best of Swing Quartet**, a **Dáša Libiaková** és a **Nothing But Swing Trio** is meghívást kapott a korábbi kecskeméti külföldi fellépők közül. Benkóék után mi hívtuk meg először **Joe Murányit** is, akit a mi példánkon felbuzdulva aztán szinte a teljes magyar élvonal szerepeltetett különféle koncerteken, fesztiválokon.

A legbüszkébb mégis talán a nálunk, miattunk indult zenekarokra, zenészekre vagyok: ha nincs Bohém Fesztivál, nem lett volna **Little Jazz Band**, nem lett volna **Kecskemét Jazz Orchestra** (most Classic Jazz Orchestra), s nem jött volna létre a kiváló, bár sajnos kérészerűtű **Smiling Ragtime Band**. S nem lett volna három kecskeméti versenyző pár éve az Országos Jazzharsona Versenyen (amit **Korb Attila**, ugye, megnyert, s ahol másik állandó szerezőnk, Kovax, vagyis **Kovács Tamás** is döntős volt). Ők jelentik ugyanis a hátországot, az utánpótlást, s adnak reményt arra, hogy jövője is lesz a Bohém Fesztiváloknak és a jazznek Kecskeméten. Ha másért nem, hát azért, hogy 20 év múlva is írassak retrospektív cikkeket ☺

Ittész Tamás

EMAILEK EDMONTONBÓL • Zipernovszky Kornél

Kornél jazzújságíró (egyébként a transzformátor feltalálójának, Zipernowsky Károlynak a leszármazottja), alapítója és sokáig rovatvezetője volt a Gramofon jazzrovatának, a Fidelio jazz- és világzenei rovatát vezette. Nyakig benne volt jőpár jazz-világsztár magyarországi turnéjának lebonyolításában és a Bohém Fesztivál körüli sajtós tevékenységekből is bőven kivette a részét. Most egy évig Kanadában él, onnan jelentkezik – nem csak kanadai tárgyú írásaival.

Így láttam Boldent 3. Két Pritzker-film

 Buddy Boldent általában a jazztörténet első műfajteremtő, meghatározó művészenek tartják, pedig sokan csak hallomásból ismerték. Vagy még abból se. Felvétele nem maradt fenn, legendája viszont – vagy talán éppen ezért – egyre gyarapszik. Sorozatunk harmadik darabja két új film hírére hozza.

[...]

Hogy Pritzkernek mi köze a jazzhez? Chicagóban felnőve többször is látta koncerten Armstrongot, és mind a mai napig úgy gondolja, hogy felülmúlhatatlan: „Mindig életteli volt, akinek a zenéjében, akár mennyire szomorú is éppen, mindig ott van a megváltás ígérete, és számait sokszor áthatotta a humor”. Pritzker soul-rock zenészként és zenei rendezőként passzív jazzkedvelő maradt, amíg csak egyszer, 1995-ben megkérdezte tőle egy rádiós zenei szerkesztő, hogy ismeri-e Buddy Boldent? – Az ki? – Nézz utána, ő találta fel a jazzmuzsikát, hangzott a rádiós enigmatikus válasza, ami nagyon kíváncsivá tette Pritzkert. Mindent elolvasott Boldenről, amit csak tudott, és nemsokára eldöntötte, hogy filmben járja körül az izgalmas legendát.

[...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

DZSESSZTÉTIKA • Matisz László

Matisz László jazzújságíró (sőt, visszavonult jazz-zenész is: szaxofonos-fuvolista), a Gramofon jazzrovatánál dolgozott, a Sziget jazzprogramjait szervezte, közreműködött rengeteg jazznagyság magyarországi turnéjának lebonyolításában, évekig a Bohém Fesztiválnak is sajtósa volt. Esztétikai tárgyú, esztétikai megközelítésű cikkeiben nagyon fontos dolgokat mond ki. Figyelni kell rá!

Az önmagát cáfoló műfaj

Most, hogy már a XXI. század második évtizedét tapossuk, lassan ideje elkezdni a múlt század nagyobb összefüggéseinek tárgyilagos áttekintését. A történelmi, társadalmi, politikai, gazdasági feldolgozás, ha kissé elfogultan is, de talán elkezdődött, ám, hogy hogyan képződött le mindez a korszak művészetben, azon belül is a zenében, mintha nem különösebben számítana. Pedig most lehet az a röpké pillanat, amikor már lehet némi objektív rálátásunk, és még léteznek élő tanúk is.

[...]

Az egyik leggyakoribb kifogás a jazzel szemben az öncélúság. Egyes vélekedések szerint ezt a műfajt a zenész élvezi leginkább, és persze akkor, amikor éppen játssza. Ezzel szemben a jazznek is megvan a fanatikus hívrétege – ha nem is mondhatjuk népesnek. Ám abban már egyáltalán nem lehetünk biztosak, hogy ők zeneértő, zenekedvelő közönséget is jelentenek egyben. Ugyanis az igazi jazzrajongó elsősorban a muzsikusi tudását, az attrakciót, a tudásból fakadó érzékiséget, a nagyvárosi, kozmopolita feelinget, legfeljebb a zene szabad (oldott) szellemiségét szereti, és nem azt, ami a művészet lényegi, asszociálható tartalma nyomán létrejött gondolat, szellemiség által mélyre hatol az agyban és a lélekben; ahogy ez például egy Beethoven-szonáta esetében nyilvánvaló.

[...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

JAZZKANCELLÁR KALANDJAI • Szalóky Béla

Béla a legsokoldalúbb magyar jazzmuzikusok egyike. Eredetileg harsonás, a Benkó Dixieland Band kornettese, a Police Big Band vezető karmestere ("civilben" ezért rendőr őrnagy). Megjárta nagy fesztiválok, híres jazzklubok sorát, mindenütt ott volt, ahol egy világsztár felbukkant, rendszeresen játszik jazznagyágokkal. Elsősorban a velük közös élményeit, sztorijait osztja meg cikkeiben.

Béla – Nem jo vagy, ez utalak! May'94

 Ez a rövid kedvesség egy CD-borítón olvasható, egészen pontosan a The Legendary Lawson-Haggart Jazz Band *Singin' the Blues* című albumának borítóján. Hogy melyik magyar származású amerikai muzikus dedikálta nekem így a lemezt 1994-ben, azt kitalálni nem egy ördöglakat: természetesen Joe bácsi, vagyis Joe Murányi. Hogy a közelmúltban végleg elköltözött muzikus mit jelentett a klasszikus jazz zenét játszó magyar muzikusok számára, azt több helyütt, több cikkben lehetett olvasni az elmúlt hetekben. Ebben az írásban megpróbálom közreadni, hogy személyesen nekem mit jelentett Joe, milyen személyes emlékeket őrzök róla, a muzsikájáról, az együtt töltött időről.

[...]

Egyszer megkért, hogy vigyem el a „bolhás-piacra”. Elmentünk, hosszasan alkudozott egy öreg magyar érmére, amit a végén megvett. Roppant büszke volt, hogy sikerült nagyjából kettő százalékot (párszáz forintot) lealkudni az eredeti árból. Beültünk a kocsiba, ahol az érmét gusztálva így szól: Meg-enni nem tudom, meginni nem tudom, meg-swingelni nem tudom, akkor meg mi a fenének vettem? (A történet teljes élvezete érdekében szíveskedjen a nyájas olvasó a „meg-swingel” szót a fajfenntartás első, minden bizonnyal legmulattatóbb felvonásának leggyakoribb, ám mérsékelten ízléses szinonimájával helyettesíteni!)

[...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

SJA

FOTÓPÁLYÁZAT

A SWING JAZZ KULTÚRÁÉRT ALAPÍTVÁNY fotópályázatot hirdet, amelynek célja, hogy felhívja a figyelmet a jazz értékeire, a Bánki Louis Armstrong Jazzfesztivál kulturális, művészeti és természeti élményeire, valamint a zene és természet kapcsolatára, amelyek a fotóművészet eszközeivel kerülnek megörökítésre.

Képeket három kategóriában várunk:

I. kategória:

Jazz

II. kategória:

**Louis Armstrong
Jazzfesztivál**

III. kategória:

Jazz a kulisszák mögött

Díjak

Minden kategóriában egy-egy díj kerül átadásra, egyenként 50.000 Ft értékben.

Fődíj

**3 nap – 2 éjszaka 2 fő részére a
Tó Wellness Hotelben, Bánkon**

www.tohotel.hu

További információk és pályázati adatlap a Swing Jazz Kultúraért Alapítvány honlapján:

www.sjka.hu

2012. június 22. péntek

Programok a Bánki-tó víziszínpadán:

19.00 **Az 55 éves Benkó Dixieland Band** (H)

20.30 **Budapest Jazz Orchestra** (H)

vendég: **Malek Andrea**

22.00 **Sing'n Swing'n Sista's**

Joan Faulkner (USA)

Joanne Bell (USA)

Harriet Lewis (USA)

és a **Csík Gusztáv Trió**

Csík Gusztáv (H)

Reggie Johnson (CH)

Doug Sides (UK)

23.30 **Jam session**

Louis Armstrong szobránál
a Tó Hotel kertjében, éttermében

Napijegy: **2.200 Ft**

Házigazda: **Rókusfalvy Pál**
Scott Robinson

Örökös házigazda:

Joe Murányi (1928 - 2012)

IX.

LOUIS ARMSTRONG

fesztivál Bánk

„*Salute to*
Joe Murányi“

2012. június 22-23.
A Bánki-tó víziszínpadán

2012. június 23. szombat

11.00 **Sing'n Swing'n Sista's**

Gospel koncert az Evangélikus
Templomban (2653 Bánk, Hősök tere)

Joan Faulkner (USA)

Joanne Bell (USA)

Harriet Lewis (USA)

Csík Gusztáv (H)

16.00 - 18.00 **Ingyenes meglepetésconcert**
a Tó Hotel kertjében

Programok a Bánki-tó víziszínpadán:

19.00 **Engelbert Wrobel's Swing Society** (D)

20.30 **Hot Jazz Band** (H)

22.00 **Dan Nimmer Trio** (USA)

Wynton Marsalis zongoristájának triója
közreműködik: **Szalóky Béla**, **Korb Attila**
és **Scott Robinson**

23.30 **Jam session**

Louis Armstrong szobránál
a Tó Hotel kertjében, éttermében

www.sjka.hu

www.jazzfesztival.hu
www.tohotel.hu

Nemzeti
Kulturális
Alap

www.tohotel.hu megye.nograd.hu

www.nka.hu

www.bank-falu.hu